

Nenapovídej

Michal David

1. Byl jsem vždycky trochu horší žák,
ty's říkala mi, co a jak,
když zoufale jsem u tabule stál,
tohle do dneška ti zůstalo
a máš odvahu nemalou,
když chceš mi radit ve všem stále dál.

Dneska například jsem říci chtěl,
že pílí máš a půvab včel
že sametově něžné oči máš,
ty jsi řekla krutě: "Dej si klid!"
a já si musel z háčku vzít svůj plášť.

R1. A tak už přestaň!
Nenapovídej, jak chovat se mám,
tenhle zvyk školní už nesluší nám
nenapovídej, co vědět mám sám, tak dej si říct.
Nenapovídej, jak zbavit se chyb
a netvař se stále, že všechno víš líp,
nenapovídej čas letí jak šíp, už nám je víc.

2. Dneska vlídně mluvit měl jsem chuť,
ty's řekla pouze: "Zticha buď!"
a já na tebe jako vždycky dal,
tak se vlastní vinou nedozvíš,
že oči tvé jsou jako plyš
a kdybych směl, tak líčil bych je dál.

A když jsem začal jako kotě příst,
tak řekla jsi mi: "Obrat' list!"
já nesměl jsem už ani slůvko říct,
zato ty jsi byla výřečná
a řekla's přitom míň než já, ne víc.

R2. A tak už přestaň!
Nenapovídej, jak chovat se mám,
vždyť tenhle zvyk školní už nesluší nám
nenapovídej, co vědět mám sám, tak dej si říct.
Tak dej si už říct.
Nenapovídej, jak zbavit se chyb
a netvař se stále, že všechno víš líp,
nenapovídej čas letí jak šíp, už nám je víc.

R3. A tak s tím vážně přestaň!
Nenapovídej, jak chovat se mám,
vždyť tenhle zvyk školní už nesluší nám
nenapovídej, co vědět mám sám, tak dej si říct.
Tak dej si už říct.
Nenapovídej, jak zbavit se chyb
a netvař se stále, že všechno víš líp,
nenapovídej čas letí jak šíp, už nám je víc.

R3. A tak s tím vážně přestaň!
Nenapovídej, jak chovat se mám,
vždyť tenhle zvyk školní už nesluší nám,

(do ztracena)